

Usynlige voksne avler synlige unge

Af proceskonsulent og underviser Anne Mette Holstein, Sønderborg

Dette faktum (overskriften, red.) har Natteravnene i Grindsted stille og roligt kunne begynde at punktere. Efter en tid med opmærksomme, åbne, lyttende voksne i byens natteliv, kan disse natteravne berette om en by med unge, der kan, vil og tør. Unge der, når de møder en flok voksne natteravne, pingponger med dem og har lyst

til at snakke, unge der går i dialog med natteravnene, fordi de mærker, at de voksne vil dem.

På landsplan efterlyses ofte "redskaber" til at håndtere de unge med, som kommer i klammeri med ordensmagten, unge der er kriminelle, unge der overfalder sagesløse og vil slås.

Unge i det hele taget. Det

være sig såvel traditionelle danskere, som danskere med anden kulturel baggrund end dansk.

Vi voksne skal bare gøre os ét helt klart: Så længe vi selv tror, at disse "redskaber" findes udenfor os selv - lige så længe vil vi slå panden mod en mur. Lige så længe vil vi møde synlige, udadrettede unge, unge der i vores øjne

er egoister.

Ansvar

Voksne, der ikke vil tage et ansvar, for herved at lære de ung at tage et medansvar i de demokratiske processer, det må nødvendigvis føre til synlighed, og denne synlighed vil ofte blive til vold, for mig at se - en sund reaktion på et sygt samspil med uan-

svarlige, fraværende voksne. Velfærd kræver noget, det kræver at vi voksne vil opdrage og indrage, lytte og være modeller for de unge. Det kræver voksne, der lukker lanseapparatet op. Gør vi det, vil vi opdage, at rigtig mange unge kan, vil og tør, de får blot ikke mulighed for at vise det, fordi vi voksne ikke har lært at give plads. Vi

ved altid hvad de har behov for, tror vi, men vi glemmer at spørge dem selv. Okay, vi gør alle det bedste vi kan, det er jeg sikker på, men det vi kan er altså ikke altid godt nok, hvis vi skal anerkende, at unge også er mennesker, har ret til at blive taget alvorligt.

Fortsætter side 27

Unge har problemer med fraværende voksne. Derfor har de kapslet deres følelser så meget ind, at det ikke gør for ondt at leve med det voksenfravær, mener Anne Mette Holstein.

Det er unge der har ret til at gøre modstand, hvis de ikke bliver taget alvorligt. Det er her synligheden i gadebilledet bliver spejlbillede på de unges faktiske virkelighed. Hermed mener jeg, at deres livsbetingelser er præget af en fornemmelse af isolation og en følelse af at være tilovers, en følelse af at være forkerte, skønt de ikke er det. Jeg tror ofte de tænker: Giv os bare een god grund til, at vi ikke skulle leve op til jeres fordomme om os?

Erlig talt, vi voksne tillægger dem en masse motiver. De er dovne, frække, uansvarlige, selvoptagede, forkælede, centrumsøgende, ligeglade, destruktive, ofte selvdestruktive, men jeg tror først, at de unge bliver kriminelle, når vi erklærer dem for kriminelle, i kraft af vores fordomme og angst for at vise dem, at vi gerne vil lære noget af dem.

Vi erklærer dem for problemet, i stedet for at se, at det er følsomme, usikre, søgende nysgerrige unge der har problemer med fraværende

voksne og derfor har kaplet deres følelser så meget inde, at det ikke gør for ondt.

Basale behov

Natteravnene har erkendt dette faktum og kan derfor nu opleve og mærke, hvordan de unge rent faktisk er helt almindelige mennesker med helt almene, og basale behov, såsom at blive respekteret, taget alvorligt og få lov til at komme til orde, få lov til at være unge.

Jamen hvordan skal vi så lære at lytte så de unge gider tale - og tale så de unge gider lytte?

Vi voksne må standse op og vende det hele på hovedet. Vende projektøren indad og tænke lidt over nedenstående.

Da jeg var ung, søgende og usikker, hvordan ønskede jeg dengang, at de voksne var imod mig?

Hvad ville jeg ønske de voksne havde gjort?

Hvordan ønskede jeg, de voksne prioriterede deres tid?

Fik jeg mulighed for at tænke: Hvad var vigtigst for mig?

Var der voksne i min hverdag, der gjorde mig fortræd som barn og ung?

Voksne som gav mig følelsen af at være dum, forkert og anderledes?

Hvordan var disse voksne?

Var der voksne i min nærhed, der gav mig følelsen af at have lov til at være den jeg var?

Voksne som gav mig følelsen af at have værdi, anerkendte mig som menneske?

Hvordan var de mennesker? Hvad skulle der til, for at jeg følte mig værdifuld som individ og i en gruppe?

Hvis du ikke har tanker, erindringer og følelser i forbindelse med ovenstående spørgsmål, kan det være een af forklaringerne på, at du er nødt til at gøre dagens ungdom til problemet.

Kan du blot mærke et lille stik, eller huske et lille lys kan det være vejen frem til at få større indlevelsesevne overfor disse nysgerrige, kreative, velformulerede unge, der blot vælger fra - fordi der ikke er noget at vælge til.